

[Bundvad.]

har nu ment, at vi ikke længere kunde vente paa et Initiativ fra Regeringen eller fra Arbejds- og Socialministeren. Derfor har vi stillet vort Forslag, og vi haaber, at det skal lykkes os at overbevise Ministeren og i givet Fald Flertallet af Tingets Medlemmer om Betimeligheden af at give vort Forslag Tilslutning.

Lad mig gøre nogle Bemærkninger om mere specielle Forhold. Først om Arbejdsløsheden i denne Vinter. Totaltallet for de arbejdsløse var ved Udgangen af December ca. 120 000. Dette Tal er saa urovækkende stort, at alene dets Størrelse begrunder, at man tager op til Drøftelse, eventuelt Beslutning, hvad der kan og bør gøres for i det mindste at komme en Del af Arbejdsløsheden til Livs.

Jeg er mig bevidst, at det er Tallet for samtlige arbejdsløse, jeg opererer med, naar jeg nævner Tallet 120 000. Jeg er ogsaa klar over, at Tallet dækker over nogle Grupper arbejdsløse, der maa lades ude af Betragtning ved Drøftelsen af de offentlige Arbejders Forhold til Arbejdsløsheden, i første Række saadanne arbejdsløse, der benytter deres Ledighed til Deltagelse i Dagkursus og Skoleundervisning; Tallet paa disse kendes ikke, fordi de i Statistikken er opregnet sammen med andre særlige arbejdsløse. Hele denne Gruppe er opgjort til godt 10 000 for December.

Endvidere maa fraregnes de arbejdsløse, hvis Forhold skyldes Frostvejret. Det er klart, at Frostvejret har standset baade indvendigt Byggearbejde og Jordarbejde, og det skal straks siges, for at der ikke skal opstaa Misforstaaelser, at denne Arbejdsløshed skal den højtærede Arbejds- og Socialminister selvfølgelig ikke høre Bebrejdelser for; en saadan Arbejdsløshed vil opstaa hver Vinter uden Hensyn til Ministerens Navn eller politiske Farve.

Jeg ønsker dog i denne Forbindelse at rejse det Spørgsmaal, om det ikke snart er paa Tide, at vi drager Lære af den Erfaring, en Række Lande, ikke mindst under Krigen, har gjort i Retning af ved Hjælp af visse byggetekniske Finesser at forlænge Byggesæsonen ud over det for Landets Klima normale; vi vilde ad den Vej kunne indvinde saavel Boliger og andre Byggeanlægsarbejder som Arbejdstimer, begge Dele har vi haardt Brug for.

Ministerens faar altsaa af mig ingen Bebrejdelser for Frost-Arbejdsløsheden. Hvor stor denne Arbejdsløshed er, kan ikke opgøres efter de Tal, der officielt er til Raadighed. Ganske særlig er saavel Opgørelsen som

Vurderingen efter de officielle Tal paa dette Omraade vanskelig, fordi Statistikken er opgjort paa en bestemt Dag i Slutningen af December, medens Frosten allerede viste sig omkring den 14. December. Hvor stor en Del af de 120 000 der gaar paa Frost-Kontoen, kan jeg altsaa ikke opgive paa Grundlag af den officielle Statistik.

Jeg har i Stedet for henvendt mig til Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og har dør faaet følgende Oplysninger. Man foretager dør en Opgørelse paa Grundlag af Kvitteringer for udbetalt Understøttelse; den Opgørelse viser altsaa det Antal Personer, der i den paagældende Uge var berørt af Arbejdsløsheden paa en saadan Maade, at Understøttelsen for en enkelt eller flere Dage har kunnet udbetales efter Arbejdsløshedens Bestemmelser, altsaa kortvarigt og langvarigt arbejdsløse mellem hinanden, og altsaa Maksimumstallet for Arbejdsmændenes Vedkommende. Resultatet af denne Opgørelse viser følgende — jeg runder Tallene af: 6. November 1946 41 500, 13. November 39 000, 20. November 47 300, 27. November 55 000, 4. December 57 000, et lille Fald til den 11. December til 54 000. Herefter sætter Frosten ind, og vi faar et Spring op til 65 000 den 18. December, og der er nu en jævn Stigning til den 8. Januar, hvor Tallet er 99 000. Dør har Tallet stort set holdt sig, saaledes at det ret store Fald i Arbejdsløsheden, vi kunde notere os i Januar 1946, desværre er udeblevet i 1947; og vi slutter den 22. Januar 1947 med Tallet 92 400.

Jeg beder det høje Tings ærede Medlemmer mærke sig, at der altsaa allerede fra først i November var en ret betydelig Arbejdsløshed, som intet havde med Frosten at gøre. Det er over for denne Arbejdsløshed, der burde have været sat ind. Hvorfor i al Verden ophævede Regeringen ikke Standsningscirkulæret ved Høstens Slutning, da Arbejdsløsheden begyndte at stige? Det havde været det eneste naturlige, og ganske særligt naar Hensyn tages til, at det motiverede Cirkulære for Standsningen i Marts netop nævner Ønsket om at skaffe Arbejdskraft bl. a. til Landbruget og Tørveproduktionen. Da denne Opgave var løst, tabte Cirkulæret enhver Mening. Som sket ved tidligere Lejligheder burde Cirkulæret have været ophævet den 15. September, saaledes som alle Parter, de arbejdsløse og Arbejdsgiverne inden for Entreprenører og Kommuner, maatte forvente det. Jeg forstaaer den Bitterhed, der kommer til Udtryk over for de forspildte Muligheder ogsaa hos enkelte af Ministerens Partifæller i Kommunerne. Der kunde have været naaet et Resultat.